

1921 Nov 16 ILO Genève

192 Konvensjon 10 om minstealder for sysselsetting av barn i landbruket.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin tredje sesjon den 25. oktober 1921, og

som har besluttet å vedta visse forslag når det gjelder sysselsetting av barn i landbruket i den obligatoriske skoletid, som hører inn under punkt 3 på dagsordenen, og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om lavalder for sysselsetting i landbruket, 1921, for ratifikasjon av medlemmene i Den internasjonale arbeidsorganisasjon i samsvar med reglene i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon:

Art. 1. Barn under fjorten år må ikke sysselsettes eller arbeide i noen offentlig eller privat landbruksbedrift eller del av denne uten i den tid som faller utenfor den fastsatte skoletid. Dersom de er sysselsatt utenfor skoletiden, må ikke arbeidet være til skade for deres skolegang.

Art. 2. Av hensyn til praktisk fagopplæring kan tider og timer som er fastsatt for skolegang, bli fordelt på en slik måte at barna får anledning til å være med i lett landbruksarbeid og særlig i lett arbeid i forbindelse med innhøsting, forutsatt at dette arbeid ikke medfører at den samlede årlige skoletid blir mindre enn 8 måneder.

Art. 3. Reglene i artikkel 1 gjelder ikke barns arbeid i fagskoler når slikt arbeid er godkjent og overvåket av offentlig myndighet.

Art. 4. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal på de vilkår som

er fastsatt i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon, oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 5. 1. Denne konvensjon skal tre i kraft fra den dag to medlemsstaters ratifikasjon er blitt registrert av Generaldirektøren.

2. Den skal være bindende bare for de medlemsstater som har fått sin ratifikasjon registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

3. Deretter skal konvensjonen tre i kraft for alle medlemsstater den dag da deres ratifikasjon er registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

Art. 6. Så snart to medlemsstater har latt sin ratifikasjon registrere hos Det internasjonale arbeidsbyrå, skal Generaldirektøren underrette alle organisasjonens medlemsstater. Han skal likeledes underrette dem om senere ratifikasjoner av andre medlemsstater.

Art. 7. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 5 forplikter hver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, seg til å iverksette reglene i artikkel 1, 2 og 3 ikke senere enn 1. januar 1924 og iverksette de tiltak som er nødvendig for å gjøre disse regler effektive.

Art. 8. Hver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon plikter å gjøre den gjeldende for sine kolonier, protektorater og besittelser i samsvar med reglene i artikkel 35 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon.

Art. 9. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan si den opp etter utløpet av ti år fra den dag den først trådte i kraft ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter den dag den er registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

Art. 10. Når Styret i Det internasjonale arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en rapport om hvordan denne konvensjon har virket, og skal undersøke om det er ønskelig å sette spørsmålet

om å revidere eller endre konvensjonen opp på Konferansens dagsorden.

Art. 11. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.